

PUIG DE SANT MARC

Alta Garrotxa

Del Pont de Valentí al Puig de Sant Marc per Talaixà i les Balmes d'Uja amb retorn per Sant Aniol d'Aguja

Distància	15,4 km
Desnivell acumulat	1285 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	27 de juny de 2014
Cartografia	Editorial Alpina. Alta Garrotxa (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=7209514

Un itinerari molt ombrívol per l'Alta Garrotxa que podeu fer fins i tot a l'estiu. En aquest cas amb recompensa opcional de bany als gorgs de la Riera de Sant Aniol. Els camins son ben fressats, alguns senyalitzats. Però hi ha diverses bifurcacions en les que cal estar atent. No hi ha passos complicats, però en algun punt caldrà ajudar-nos amb les mans.

Opcionalment podeu escurçar-lo baixant de Talaixà a Sant Aniol per la Quera o renunciant a fer cim un cop a les Balmes d'Uja. O allargar-lo. Algunes opcions: a Talaixà pujar al Ferran, al Puig de Sant Marc continuar fins al de les Bruixes, a Sant Aniol fins al Salt del Brull.

Observacions

Tingueu en compte que la cobertura de GPS a les gorges sovint resulta pobre i pot induir a l'error. Per aquest motiu les lectures d'alçada dels tracks poden diferir sensiblement de la realitat. La seva posició però, s'ha corregit manualment sobre mapa topogràfic (1:5000) i ortofotomapa de l'ICC per tal de minimitzar el marge d'error.

Accés. Entre Castellfollit de la Roca i Sant Jaume de Llierca, cal prendre el trencall cap a Montagut i un cop allí, desviar-nos per la GIV-5231, estreta carretera que mena a Sadernes. És obligat aturar-nos i visitar el pont romànic de Llierca. Carretera amunt arribem a Sadernes i després de 2,5 quilòmetres de pista, comencem a caminar des de la tercera i última zona habilitada per aparcament. Atenció: hi ha restriccions de pas els caps de setmana i diàriament entre juliol i setembre. En aquest cas deixar el vehicle a l'aparcament de Sadernes.

Darrer aparcament (300 m)

Continuem pista amunt fins a l'alçada del Pont de Valentí, bonic pont romànic ben conservat (rètols indicadors) que creuem. A l'altra riba prenem a mà dreta (N) el camí de Sant Aniol, fressat i senyalitzat (senyals de pintura grocs i verd/taronja)

Bifurcació a Sadidorta (325 m)

Obviem a mà esquerra el corriol que puja al Grau de Sadidorta. També podem pujar per aquí i, per comptes de passar el grau, anar a mà dreta (N) fins al camí de Talaixà. Però farem marrada.

Camí de Talaixà (350 m)

Deixem el camí planer a Sant Aniol (i els senyals de pintura) per enfilem-nos (NW) en moderat pendent, per un altre a mà esquerra (rètol indicador) també fressat i ben arranjat: s'ha esglaonat per evitar-ne l'erosió i les bifurcacions amb antics corriols o indicis de corriol s'han senyalitzat amb fileres de rocs.

Hi trobarem alguns fons de carboneres. L'aprofitament dels alzinars per fer-ne carbó fou una de les principals fonts d'ingressos de la contrada.

Pista (370 m)

Que puja fins prop de la Quera. La creuem en dues ocasions continuant pel corriol a l'altre marge (rètols). Poc més amunt del segon cop, deixem a mà esquerra (poc definit) el camí del Grau de Sadidorta.

Talaixà (755 m)

Petit nucli dispers de població, habitat ocasionalment (que no pas abandonat) a l'entorn de l'església de Sant Martí. El coll de Talaixà, partió de la vall d'Hortmoier/Beget (W) i la de Sant Aniol (E), és cruïlla de diversos camins (rètols senyalitzadors) i hi transcorre el GR 11.

Hi ha un refugi del C.E. Olot restaurat no fa gaire. Disposa de font d'aigua (dipòsit), una part lliure ben condicionada (2 places en llitera) i una altra tancada. Anem fins a l'església i la revoltem per la dreta (sentit de la marxa).

Sant Martí (790 m)

De sobre una feixa surt un corriol indicat amb una estaca (senyals de pintura grocs) que s'enfila fort (NW). És el camí al Comanegra pel Pujant del Llop i el Pla d'en Quera i també mena, de passada, al Puig de Sant Marc pel vessant de migdia i al de les Bruixes.

Deixem a mà dreta les restes de la torre medieval, encimbellades sobre un pujol i engolides per la vegetació.

Bifurcació (934 m)

Rètols indicadors. Abandonem el camí fent un gir de 90° (NE). Deixem els senyals grocs per altres de verds, en direcció al Camp del Roc i les Balmes d'Uja.

Coll de la Balmeta (1093 m)

Deixem el solell de la Dolceia, sobre l'enrunat mas de la Quera per endinsar-nos al Bac de Can Barrufa, a mitja falda de la Creu de les Marietes. Canviem l'alzinar per la fageda.

De rastre poc precís els primers metres, cal cercar el camí fent un altre gir de 90° a l'esquerra (NW). Perdem alçària i aviat passem als peus de la Balmeta.

Revoltem un contrafort al bell mig del qual tenim un bon mirador.

Mirador (1060 m)

Hi podem albirar la clotada de Can Barrufa amb Sant Aniol d'Aguja al bell mig, als peus del Puig d'en Coll i del Sanoguera. I la Serra de Banyadors, el Martanyà i el Bassegoda com a teló de fons.

Entre planerament i en baixada revoltem una barranquera i ens plantem a les balmes.

Balms d'Uja (975 m)

Sota el cim del Puig de Sant Marc i a la capçalera del Torrent de Can Barrufa. Hi aflora una surgència perenne, amb bona deu, que s'engoleix torrent avall.

Continuem camí resseguint el peu del cingle. Poc més enllà (70 m) obviem una bifurcació a mà dreta (1) i ben aviat abandonem el camí pel del Puig de Sant Marc, girant 90° a mà esquerra (W)

Camí al Puig de Sant Marc (990 m)

Senyalitzat amb fites i ben fressat, no ofereix dubtes: pendent entre fort i molt fort. En un parell de punts ens caldrà ajudar-nos de les mans. És aquí on pren tot el sentit la definició de "camins de mala petja".

Sortim a un collet on el camí es bifurca.

Bifurcació (1115 m)

Per la dreta s'ajunta un dels camins que mena al Camp del Roc, senyalitzat amb pintura groga. El seguim en sentit contrari (esquerra, W) i, en fort pendent, ens

enfilen al Coll de Sant Marc on fem un gir de 90° a l'esquerra (S), obviant el camí que en sentit contrari mena al Puig de les Bruixes i al Comanegra.

Puig de Sant Marc (1327 m)

Eixemplem la perspectiva ajuntant-hi el Bestracà, la Vall d'Hormoier i els veïns cims de Comanegra i les Bruixes.

Baixem del cim retornant a la bifurcació passades del balmes, on anem a l'esquerra (NE) revoltant ,en el sentit de les busques, la capçalera del torrent.

Deixem a mà esquerra el camí que puja al Camp del Roc i comencem a davallar pel marge esquerre del torrent. Fort pendent.

Escaler del Joc (870 m)

O passant del Joc, és un grau que ens atansa a la llera. Continuem però pel mateix marge vers l'E.

Bifurcació (805 m)

Deixem a mà dreta el corriol que, creuant la torrentera, puja al Coll Joell pel bac. Continuem baixant pel solell del marge esquerre (E) per camí ben fressat i evident.

Can Barrufa (550 m)

Mas format per tres edificis separats, en diferent estat de conservació. Continuem camí avall fins a Sant Aniol.

Sant Aniol d'Aguja (445m)

Dit també Sant Aniol d'Uja. Esglesiola romànica del s. XI, a l'indret on hi havia un monestir benedictí documentat ja al s. IX. Davant de l'església hi ha la casa de Cal Sastre, antiga rectoria i refugi, fins fa poc abandonada i en ruïnes (2). També hi ha una generosa font.

Des de temps ben reculats, cada any per Pasqua Granada, s'hi celebra l'aplec de Sant Aniol (o dels Francesos) que reuneix gent de la Garrotxa i del Vallespir.

De Sant Aniol retornem a Sadernes seguint la riera. Resulta balder fer una descripció d'aquest bonic itinerari ben senyalitzat (senyals grocs i verd/taronja), fressat i concorregut.

(1) No apareix al mapa excursionista ni al topogràfic. Malgrat que no l'hem seguit i tampoc n'hem localitzat l'encreuament, suposem que baixa pel marge esquerre del torrent i s'ajunta amb el camí de l'Escaler del Joc.

(2) Actualment en fase de reconstrucció a cura dels Amics de Sant Aniol que volen tornar-hi a bastir un refugi.